

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010404
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7617010404.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Rusnáka a prísediacich Zuzany Šaršaňovej a Jozefa Paulíka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. novembra 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

M. C., D.. X.XX.XXXX v Spišskej Novej Vsi, okres Spišská Nová Ves, bytom
Z. D. S., S. XXX/XX, bez prihlásenia bytom Z.
D. S., A. XX, okres Spišská Nová Ves, nezamestnaný,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 20. septembra 2016 v čase okolo 00.05 hod. v bytovej jednotke nachádzajúcej sa v strede radu troch samostatných bytových jednotiek prízemného rodinného domu v Z., D. R. X. Č.. XXX/XXX, založil požiar zapálením obuvi a odevných zvrškov nachádzajúcich sa v úložnom priestore drevenej postele a z miesta odišiel, pričom požiar včasným zásahom hasičov Hasičského a záchranného zboru Spišská Nová Ves a osôb z okolitých obydí sa podarilo uhasiť a zabrániť jeho rozšíreniu na susedné bytové jednotky, ktoré v tom čase obývalo najmenej 9 osôb,

t e d a

úmyselne vydal ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví tým, že spôsobil požiar,

č í m s p á c h a l

zločin všeobecné ohrozenie podľa § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a za to

s a o d s u d z u j e

Podľa § 284 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h), m) Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 19/2017 zo dňa 26.4.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To 56/2017 zo dňa 29.6.2017, ktorým mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal na tunajší súd obžalobu pre skutok a trestný čin popísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný M. C. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, v priebehu konania pred súdom sa ku skutku nepriznal. Uviedol, že v inkriminovanom čase robil doma poriadok vo váľande, vynášal z nej šaty a topánky na smetisko ku kontajnerom, kde ich páľil zapaľovačom. Dôvodom bolo, že išlo o staré asi ročné šaty, ktoré zapáchali, predtým vypil asi dve poldecy a jedno pivo. Predtým mal konflikt s družkou, a keďže mal trochu nervy, tak pri tom ako veci vynášal a vyberal z váľandy, mal zapálenú cigaru - ide o dlhšie a lacné cigarety, bol to buď Guliver alebo Pegas. Takto mu musela z cigarety odpadnúť žeravina, čo si nevšimol a práve žeravina zapálila veci vo váľande, takže došlo k požiaru, čo ľutuje. Nevšimol si ani to, že by došlo k požiaru, že by sa dymilo keď z domu odchádzal, váľandu zavrel, išiel ku kontajnerom a následne do Spišskej Novej Vsi, keďže išiel si hľadať prácu a už sa nevrátil domov. V tom čase, okrem neho, nikto v dome nebol. Vo váľande boli staré rifle, topánky, botasky, tričká, sveter, kabát, všetko bolo na vyhodenie. Váľanda sa nachádzala v izbe, ktorú obýva s družkou.

Poškodená I. C. - družka obžalovaného na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a nevypovedala, preto bola prečítaná zápisnica o z jej výsluchu z prípravného konania. V nej uviedla, že večer v deň skutku sa s obžalovaným pohádali, preto odišla z domu k mame a obžalovaný zostal v byte sám. Požil alkohol, ale podľa nej nebol v takom stave, že by nevedel čo robí. Až následne sa dozvedela o požiaru, posteľ bola vyklápacia a mala v nej asi tri detské vetrovky, dva páry detských topánok a dve kabelky.

Poškodená V. G., ktorá je susedou obžalovaného uviedla, že v dobe skutku nebola doma a o požiaru sa dozvedela až sprostredkovane. Nevedela sa pritom vyjadriť čo sa stalo.

Vzhľadom na dlhodobý pobyt v cudzine (podľa správ polície Kanada) súd prečítal výpovede svedkov - poškodených A. G. V. O. B. z prípravného konania.

Svedok A. G. - sused obžalovaného uviedol, že od F. Š., ktorý mu klopal na dvere v inkriminovaný večer sa dozvedel, že z bytu obžalovaného horí, sám zazrel dym, vodou hasil s F. Š. požiar, horela posteľ a topánky, ktoré boli v posteli. Následne prišli na miesto policajti a hasiči, ktorí požiar uhasili. Od F. Š. sa dozvedel, že požiar založil obžalovaný.

Svedkyňa O. B., ktorá je družkou A. G. uviedla, že v susedstve býva M. C. so svojou družkou, kde jeden večer sa od F. Š. dozvedeli, keď im kričal, že v dome obžalovaného horí. Von išiel iba jej druh, od neho sa dozvedela, že tam horela posteľ, následne prišli hasiči a policajti. Ona sama nevidela čo sa stalo.

Z. F. Šarišský uviedol, že uvedený večer videl ako obžalovaný vynášal veci zo svojho domu, tieto potom páľil, následne videl obžalovaného, že keď podpálil dom, ušiel smerom na Smižany. On sám požiar zbadal v dobe, kedy sedel so svojim bratrancom v aute, kedy videl, že z domu obžalovaného sa dymilo, dvere boli otvorené a dym išiel zo strechy. Vtedy aj upozorňoval A. G., že mu horí dom. Vošiel do domu, kde dym bol štipľavý, zobral vedrá s vodou, oheň zalieval, prišiel tam aj A. G., ktorý spolu s jeho bratrancom mu znášali vodu vo vedrách. Keď prišiel do izby, posteľ bola zatvorená, následne ju zdvihol hore a zahasil vodou oheň. Celá posteľ horela, bol tam plameň. Ešte predtým, keď nevidel dymiť sa z domu, videl na obžalovanom, že je nervózný, na čo sa obžalovaného opýtal, tento mu povedal, že ho družka podvádza a bol v psychickom strese. Nepamätal si, aký dlhý čas bol od odchodu obžalovaného z domu do momentu, kedy zbadal požiar. Podľa neho obžalovaný mal vypité. Svedok potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania, ktorá mu bola sčasti prečítaná, že keď vošiel do domu, videl zatvorenú

posteľ, z ktorej sa dymilo, a keď ju otvoril, v posteli horelo oblečenie, šaty pre deti a kabelky. Ďalej uviedol, že obžalovaného videl ako z bytu vynášal oblečenie, paplóny, televízor, čo všetko hádzal na oheň pri kontajneri, veci páľil. Nevšimol si, že by obžalovaný v ten večer fajčil.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul znalca z odboru požiarnej ochrany, odvetvie zisťovanie príčin požiarov, horenie a hasenie plastických látok, horenie a hasenie tuhých látok Ing. Michala Miháliku, ktorý zotrval na písomnom vyhotovení svojho znaleckého posudku z prípravného konania. Znalec v posudku sa vyjadril k príčine vzniku požiaru tak, že bol založený úmyselne, a ak by nedošlo k zásahu v prvej fáze horenia, požiar sa mohol rozšíriť na celý objekt rodinného domu s drevenou prístavbou, ako aj na vedľa stojaci rodinný dom, ktorý nie je v dostatočne odstupovej vzdialenosti od rodinného domu obžalovaného. Uviedol, že príčina požiaru posteľe bol jeho vznik v rozkladacom priestore posteľe z iniciačného zdroja, čo bol otvorený oheň alebo cigareta. Požiar bol spozorovaný v čase, keď sa horenie ešte nedostávalo do vyššej fázy horenia z dôvodu, že vznikol v ukladacom priestore rozkladacej posteľe, kde došlo po rozhorení sa odevných textílií k nedokonalemu horeniu, za menšieho prístupu vzduchu, čím sa vytváralo väčšieho množstvo dymu. Hustý tmavý dym bol spôsobený pri horení umelých látok, a to polyamidových a výplne rozkladacej posteľe. Znalec v posudku vychádzal zo zhodnotenia všeobecných poznatkov ohľadom požiarov až špecifickým poznatkov získaných zo spisu. V doplnku znaleckého posudku uviedol, že požiar vznikol v čase okolo 23.45 hod. a jeho lokalizácia F. Š. neumožnila ďalšie šírenie ohňa v priestore obytnej jednotky a následne v celom rodinnom dome. Rozvoj požiaru bol takto zastavený približne v piatej minúte od jeho vzniku. Bol spozorovaný a ohlásený F. Š. o 00.10 hod. dňa 20.9.2016, ďalej sa nešíril, len spôsobil väčšie zadymenie priestoru požiaroviska. Požiar vznikol v čase, keď z priestoru prvého požiaroviska odišli hasiči aj policajti, t. j. pred polnocou, kedy bol spozorovaný. Medzi spozorovaním požiaru a jeho ohlášením ubehlo niekoľko minút. Vznik požiaru od cigarety potvrdzuje špecifické podmienky, ktoré neboli celkom splnené. Každé horenie potrebuje horľavý materiál, iniciátor a kyslík. Ak by spadla cigareta do úložného priestoru posteľe, potrebovalo by, aby bola obtekaná prúdiacim vzduchom pri dostatočnom množstvom kyslíka na podporu samotného žeravenia cigarety, resp. ohorka. V uzatvorenom priestore táto výmena neprebíha, cigareta postupom času stráca na vydeľovaní energie. V prípade vzniku požiaru od cigarety, pri prehliadke požiaroviska, by bol nájdený ohorok cigarety, keďže požiar sa nedostal zo štádia prvej fázy horenia. V úložnom priestore pri nedostatku vzduchu by v prvom rade došlo k prípravnej fáze horenia, kde by došlo vplyvom zvýšenej teploty k uvoľňovaniu plynov a pár z tuhých horľavých látok a za nedostatočného prístupu vzduchu by došlo k bezplamennému horeniu - tleniu. Otvorené horenie nastáva až pri dostatočnom prístupe vzdušného kyslíka, ktorý sa do úložného priestoru posteľe dostane cez netesnosti. Prudké horenie môže nastať, ak sa vo väčšom množstve dostane vzduch do priestoru, či už prehorením drevenej konštrukcie rozkladacej posteľe alebo otvorením jej vyklápacej časti. Požiare textílie začínajú horieť ako všetky tuhé horľavé materiály.

Znalec Ing. Michal Mihálik sa na hlavnom pojednávaní vyjadril tak, že pokiaľ je cigareta zapálená, dosahuje teplotu od 320 °C do 450 °C až 500 °C a pokiaľ ju osoba potiahne, urobí sa podtlak, cigareta na konci má teplotu 720 °C až 800 °C. V momente pádu popola z cigary alebo z cigarety, popol sám osebe chladne, čím stráca teplotu, pokiaľ dôjde k samotnému vznieteniu nejakého materiálu textilného, obuvi alebo iných vecí, nie však dreva, musí tam pôsobiť po určitú dobu veľká energetická hodnota. Popol však nemá vysokú energetickú hodnotu, nemá vysokú teplotu, nemôže dôjsť k páleniu. Pokiaľ však ide o textílie, ich zapálenie vyžaduje teplotu aj 85 °C aj vyššie, čo cigareta nedosahuje v danom štádiu. Znalec ďalej uviedol, že pre spracovanie posudku mal k dispozícii iba prvotný materiál, nebol prítomný ani pri úkonoch prípravného konania, v posudku sa zaoberal iba horením cigarety, hoci cigareta a cigara majú približne rovnaké hodnoty. Znalec ďalej uviedol, že požiar nemohol vzniknúť odpadnutím žeraviny z cigary. Pokiaľ ide o výpoveď svedka F. Š., ktorú nemal k dispozícii, v tomto smere sa jeho tvrdenia rozchádzali, a to, že najprv videl horieť posteľ, neskôr vypovedal, že videl horieť veci z posteľe po odtiahnutí veka posteľe, čo podporuje záver, že tam došiel kyslík, ktorý obohatil priame horenie materiálov v posteli, kyslík podporuje horenie, vznieti ďalšie materiály. Pokiaľ by bola posteľ zavretá, možno by prepálila nejakú dieru do textílie, nemohlo by dôjsť k požiaru.

Vzhľadom na to, že znalec nezdôvodnil dostatočne pochybnosti, na ktoré poukázal obhajca vrátane rozpornosti záverov, čo neodstránil ani výpoveďou na hlavnom pojednávaní, súd pribral do konania ďalšieho znalca z odboru požiarnej ochrany, odvetvie zisťovanie príčin vzniku požiarov inžiniera Ing. Jozefa Cinculu, ktorý podal písomný znalecký posudok, v ktorom odpovedal aj na všetky otázky obhajoby.

Znalec vychádzajúc z obsahu spisového materiálu vrátane výpovede obžalovaného a svedkov na hlavnom pojednávaní určil, že príčina požiaru bolo úmyselné zapálenie horľavých látok v odkladacom priestore postele. Odpadnutie časti ohorenej cigary pri fajčení značky Pegasus alebo Guliver mohla byť iniciátorom a príčinou vzniku len ak by boli splnené všetky podmienky pre vznik súborov, t. j. pre horenie. Časť horľavej cigary môže byť zdrojom zápalnej teploty pre horľavé látky, v podobe oblečenia, ktoré sa nachádzalo v odkladacom priestore, ale museli by mať nižší bod vznietenia ako bola samotná teplota zdroja t. j. odpadnutej časti cigary, ktorej teplota sa mohla pohybovať pod hranicou cca 300 °C. Takýmito vecami by mohla byť napríklad bavlna alebo papier, aby však mohlo dôjsť horeniu na vzduchu za normálnej teploty, musí byť prítomné palivo, resp. kyslík, zápalný zdroj s dostatočnou zásobou energie, aby mohol iniciovať reakciu horenia. Odpadnutá časť cigary môže byť považovaná za zápalný zdroj horľavej látky, ale s veľmi malou zásobou energie, ktorá by nepostačovala na vznietenie predmetných vecí, pri odpadnutí ohorenej časti cigary je teplota menšia ako 300 °C. Z fotodokumentácie z miesta činu pritom bolo zrejmé, že v odkladacom priestore prebiehalo iba plamenné horenie.

Vzhľadom na to, že v posteli bol situovaný otvor do odkladacieho priestoru, bol zabezpečený stály prísun prístupom vzduchu. Vznietenie podľa výpovede obžalovaného však bolo nepravdepodobné vzhľadom na objem tepelnej energie, ktorý bol odovzdaný horľavou látkou za analýzy možností zapálenia plamenného horenia od zdroja zapálenia, t. j. od odpadnutej časti cigary. Z týchto skutočností bolo zrejmé, že nešlo o náhodne odpadnutie časti žeravej cigary, ale úmysel, hoci zdrojom mohla byť cigara. Vzhľadom na nedostatočné množstvo tepelnej energie od odpadnutej časti cigary, mohlo by prebiehať krátkodobé tlenie odevných zvrškov. Vzhľadom na krátky čas, plamenné horenie muselo byť na mieste činu už v dobe, kedy obžalovaný otvoril veko postele, čím spôsobil prísun väčšieho množstva kyslíku, čo mohlo spôsobiť rozhorenie odevných zvrškov.

Znalec tiež uviedol, že znalecký posudok predchádzajúceho znalca ohľadom záverov nebol rozporný so závermi, ktoré sám zistil.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul aj znalca z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria, liečba alkoholizmu a toxikománie MUDr. Štefana Safka CSc, ktorý podal znalecký posudok na závislosť obvineného na alkohole, kde zistil u neho na 3. stupeň závislosti podľa Jellineka s poruchami správania. Vzhľadom na uvedené odporučil obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Poruchy správania pod vplyvom alkoholu sa u neho prejavujú agresívnym správaním.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj nasledovné listinné dôkazy:

- trestné oznámenie podala družka obžalovaného I. C. dňa 20. 9. 2016 o 01.10 hodine. Z obsahu podaného oznámenia vyplynulo, že požiaru predchádzala hádka s obvineným, ktorý bol opitý,
- z úradného záznamu hliadky OO PZ Spišská Nová Ves vyplynulo, že hliadka bola na mieste činu na miesto činu vyslaná dňa 20. 9. 2016 o 00. 10 hod. s tým že má horieť rodinný dom, na mieste sa prihlásil F.Ó.N. Š., ktorý uviedol, že zbadal M. C. vychádzať z domu, hneď nato videl plamene z domu a privolať hasičov,
- z výpisu z listu vlastníctva vyplynuli identifikačné údaje domu a zoznam majiteľov,
- zo správy Okresného hasičského a záchranného zboru v Spišskej Novej Vsi vyplynulo, že dňa 20.9.2016 v čase o 00.07 hod. bol na operačné stredisko nahlásený požiar rodinného domu 607/121 na ulici R., Z.. Ohnisko požiaru bolo lokalizované v úložnej časti postele nachádzajúcej sa v dome, príčinou vzniku požiaru bolo založenie otvoreného ohňa v tomto uloženom priestore. Ak by nedošlo k včasnému ohláseniu požiarov, požiar by sa mohol rozšíriť aj na ostatné obydlia, ktoré sú súčasťou tohto rodinného domu,
- na mieste činu bola vykonaná ohliadka vyšetrovateľom, ktorý spracoval závery do príslušnej zápisnici s fotodokumentáciou, boli ohliadnuté aj odevné zvršky, ktoré sa nachádzali v posteli nachádzajúcej sa v jedinej izbe domu. Uvedená posteľ bola obhorená, boli obhorené aj veci nachádzajúce sa v posteli. Zo zápisnice taktiež vyplynulo, že rodinný dom mal tri bytové jednotky a za rodinným domom sa nachádzali tri drevené prístavby k tomuto domu. Odevné zvršky boli nájdené aj vo veľkokapacitnom kontajneri na ulici Zelenej, čo potvrdzuje fotodokumentácia k ohliadke,
- zo správy psychiatra MUDr. Františka Hamráka zo dňa 5.5.2017 vyplynulo, že obvinený nie je jeho pacientom.

Na základe takto vykonaného dokazovania bolo v konaní pri hodnotení dôkazov jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 tr. por. nepochybne aj jednoznačne dokázané, že skutok sa stal tak, ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku.

Na podklade výpovedí svedkov F. Š. V. A. B., vrátane správy polície, ako aj Okresného hasičského a záchranného zboru v Spišskej Novej Vsi bolo nepochybne dokázané, že dňa 20.9.2016 dobe okolo 00.05 hod. v bytovej jednotke rodinného domu v Z. D. X. R.I. Č. XXX/XXX došlo k požiaru, ide o izbu, ktorú obýval obžalovaný s družkou a rodinnými príslušníkmi. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu

bolo pritom dokázané, že uvedená bytová jednotka je jednou z troch samostatných bytových jednotiek prízemného rodinného domu, pričom iba včasným zásahom príslušníkov hasičského zboru, ako aj pred tým svojpomocným hasením požiaru F. Š. V. A. B., nedošlo k rozšíreniu tohto požiaru aj na okolité domy, resp. ďalšie okolie, o čom vypovedali aj príslušní znalci pred súdom. Bolo dokázané, že v dobe skutku v uvedených bytoch bývalo najmenej 9 osôb.

V konaní nebolo sporné to, že epicentrum požiaru bola posteľ, resp. váľanda, ktorá bola uzavretá vekom, pričom vo vnútri sa nachádzali topánky a odevné zvršky, ktoré horeli, čo potvrdili nielen príslušné správy, ale aj svedok F. Š., ktorý bol ako prvý na mieste činu po odchode obžalovaného a spozorovaní požiaru. Tieto skutočnosti obžalovaný v konaní nenamietal, v rámci svojej obrany sa zamerail iba na spochybnenie ustáleného mechanizmu vzniku tohto požiaru na podklade príslušných znaleckých posudkov.

Zo znaleckého posudku Ing. Michala Mihalika v nadväznosti aj na znalecký posudok znalca Ing. Jozefa Cinculu bolo dokázané, že príčina požiaru spočívala v úmyselnom zapálení, nie teda napr. samovoľným vznietením. Aj tento záver obžalovaný nerozporoval, tvrdil však, že požiar vznikol ako následok odpadnutej žieraviny z cigarety Guliver alebo Pegasus, čo si nevšimol, následne od tejto sa zapálili odevné zvršky, ktoré sa nachádzali v posteli, ktorú pred odchodom uzavrel vekom.

Znalec Ing. Jozef Cincula dostatočne odôvodnil nelogickosť a nemožnosť takéhoto mechanizmu vzniku požiaru hodnotiac pritom všetky aspekty, ktoré boli potrebné pre posúdenie predmetnej veci. Záver znalca nebol odlišný od záveru, ktorý poskytol i znalec Ing. Michal Mihálik, keďže obaja znalci sa zhodli na tom, že príčinou bolo zapálenie horľavých látok v posteli. Zhodne potvrdili, že odpadnutá časť cigary nemohla mať takú energetickú silu, že by mohlo dôjsť k zapáleniu odevných zvrškov vo vnútri váľandy, keďže na ich zapálenie bolo potrebné odovzdať dostatočné množstvo tepelnej energie, ktorá by mohla spôsobiť požiar. Znalci pritom určili aj jednotlivé hodnoty tepelnej energie, ktorú by bolo potrebné dosiahnuť vzhľadom na bod, kedy horľavá látka môže byť zapálená iniciátorom horenia. Inými slovami, pokiaľ by došlo k odpadnutiu žeravej časti cigary, vzhľadom na charakter vecí, ktoré sa nachádzali a boli podpálené vo váľande, nedošlo by k požiaru, ale iba ohoreniu samotných vecí, keďže do zavretej váľandy neprúdil ani dostatočný kyslík, ktorý bol potrebný pre rozšírenie horenia.

Záver znalcov si osvojil aj súd v plnom rozsahu, čím súčasne považoval obranu obžalovaného aj jeho tvrdenia o príčine vzniku požiaru iba za účelovú, zohľadňujúc pritom aj ďalšie okolnosti skutku. Nemožno opomenúť, že obžalovaný sa účelovo vyjadroval aj k tomu, prečo páľil odevné zvršky tvrdiac, že robil „poriadok so starými vecami“, ktoré vynášal a páľil v kontajnery, hoci tomu súd neuveril vzhľadom na nočnú dobu. Obžalovaný konal pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcej hádke so svojou družkou, ktorá z domu odišla pred zapálením požiaru z dôvodu jeho agresivity. Ako vyplynulo aj z výpovede F. Š., obžalovaný bol pritom rozrušený a uviedol mu, že je v zlom psychickom stave po hádke s družkou. Nebolo pochyb, že obžalovaný pritom hneď z domu odišiel preč, prakticky po zapálení požiaru, a hoci tvrdil, že si išiel hľadať prácu, v skutočnosti tomu tak nebolo. Obžalovaný pritom odišiel z domu v krátkom časovom slede od okamihu, kedy ho vonku nachádzajúci sa F. Š. spozoroval, čo potvrdzuje to, že obžalovaný sa v izbe nachádzal ešte v čase, kedy požiar už musel pozorovať. V prípade, ak by išlo o nevedomé zapálenie, obžalovaný by logicky sám sa snažil požiar uhasiť, čo sa však nestalo. Obranu obžalovaného preto súd v celom rozsahu vyhodnotil ako neakceptovateľnú a nelogickú.

Na základe týchto dôkazov bolo nepochybne jednoznačne dokázané, že páchatelom uvedeného skutku bol obžalovaný, ktorého preto uznal za vinného zo spáchania skutku.

Po subjektívnej aj objektívnej stránke obžalovaný naplnil skutkovú podstatu zločinu všeobecné ohrozenie podľa paragrafov 284 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keďže úmyselne vydal ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví tým, že spôsobil požiar. Obžalovaný založil požiar zapálením vecí nachádzajúcich sa v úložnom priestore drevenej postele a následne z miesta činu odišiel, čím došlo k požiaru bytovej jednotky, kde k rozšíreniu požiaru na ďalšie byty nedošlo iba jeho včasným hasením, pričom mohol spôsobiť smrť alebo inú ťažkú ujmu ďalším obyvateľom. Obžalovaný konal aspoň v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, keďže vedel, že svojím konaním môže takýto následok spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzromený. Obžalovaný porušil záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu ľudí pred všeobecným nebezpečenstvom, motív jeho konania bola snaha demonštrovať svoju silu a riešiť problémy spolužitia s družkou.

Obžalovaný M. C. žije so svojou družkou, z miesta bydliska má všeobecnú charakteristiku. Vo výpise z evidencie priestupkov sú zaznamenané 4 priestupky rôzneho charakteru, z odpisu registra trestov vyplynulo, že bol doposiaľ 16 krát odsúdený, z týchto odsúdení iba na štyri z nich sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 19/2017 zo dňa 26.4. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To 56/2017 zo dňa 29.6. 2017, ktorým mu podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon tohto trestu s minimálnym stupňom stráženia, tento

trest vykonal dňa 21.8.2017. Z hľadiska ďalších poznatkov o osobe obžalovaného vyplynulo, že nikde nepracuje a podľa predloženej lekárskej správy sa lieči v súvislosti s následkami infarktu, ktorý utrpel v letných mesiacoch toku 2018.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 Tr. zákona a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

U obžalovaného súd zistil iba priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený, čo predstavuje recidívu, a preto bol pomer priťažujúcich okolností prevažujúci. Vzhľadom na to bolo potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozpätí zákonom ustanovenej trestnej sadzby na hornej hranici zvýšenej o jednu tretinu.

Vzhľadom na odsúdenie tunajšieho súdu sp. zn. 2T 19/2017 zo dňa 26.4.2017 súd zistil, že skutok v teraz prejednávanej veci bol spáchaný skôr, ako bol v uvedenom konaní obžalovaný odsúdený pre iný trestný čin. Preto mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona vychádzajúc z podmienok podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, a teda trest za najprísnejší zo zbíhajúcich sa trestných činov. Pri zločine podľa § 284 ods. 1 Tr. zákona zákon ustanovuje trestnú sadzbu v rozpätí od 4 do 10 rokov trestu odňatia slobody, ktorá sa u obžalovaného navyšuje na hornej hranici v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona. Súd však použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby vzhľadom na pomery obžalovaného, keďže súd mal za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom, bolo pre neho neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zohľadnil najmä aktuálny zdravotný stav obžalovaného po prekonaní infarktu s potrebou dlhodobého liečenia a zdravotnými ťažkosťami, na ktoré obžalovaný trpí. Preto mu súd uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu akceptujúc minimálnu hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zákona.

Obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody, ktorý považoval za primeraný k okolnostiam skutku a následku trestnej činnosti, a to vo výmere 2 rokov nepodmienečne. Na výkon trestu obžalovaného súd zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin v posledných 10 rokoch.

Súčasne zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T 19/2017, keďže mu uložil súhrnný trest odňatia slobody, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

O škode súd nerozhodoval, keďže poškodené osoby vzhľadom na to, že im škoda nevznikla, sa k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody nepripojili.

Súd ešte dodáva, že nerozhodoval o uložení protialkoholického liečenia obžalovanému, keďže toto mu bolo uložené rozsudkom sp. zn. 2T 19/2017, pričom výrok o ochrannom opatrení nebol v rámci súhrnného trestu zrušený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

Poškodený môže podať odvolanie iba do výroku o náhrade škody.